

[Gert Petersen.]

meget vel ved, at hvis der gennemføres en planlagt rømning, vil dette område komme til at koste samfundet 6-7 mill. kr. om året i den kommende 5-årige periode.

Det, som slår mig mest, er, at der er nogen, som tror, at vi skal bygge et samfund på lov og orden således fortolket, at menneskene skal lægges i spændetroje, at man skal spærres inde i hvert sit lille rum i bikuben, at der ikke skal være plads til menneskelige eksperimenter og udfoldelse på en måde, som ikke lige passer ind i det, som vi går og tænker os i vores daglige forestillingsverden. Jeg er også tilhænger af lov og orden, men af en sådan lov og orden, at der kan være plads også for et Christiania, selv om det skal koste lidt, at der kan være plads også for utraditionel menneskelig udfoldelse. Det er to frihedsbegreber, som her ramler sammen.

Jeg skal ikke afgøre, hvor det danske folks flertal står i denne sag; jeg ved godt, at også i dele af befolkningen, som jeg repræsenterer, er christianitterne for så vidt upopulære, men jeg er alligevel tilfreds med at stå på den side, jeg gør, når det drejer sig om dette sammenstød mellem to lov og orden-principper: ét baseret på spændetrojen og ét baseret egentlig på det, som det parti, der kalder sig Danmarks liberale parti, i sin tid, i Grundtvigs tid, i forrige århundrede gik til kamp på.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg ville kunne spare folketingets tid, hvis hr. Gert Petersen ville diskutere med mig de ting, jeg siger her i salen, i stedet for at diskutere med mig ting, som jeg aldrig har sagt ude omkring i landet. Jeg har aldrig nævnt de 900.000 kr. Jeg har aldrig rejst diskussionen om, hvad der er i vejen med christianitterne; det har jeg ikke interesseret mig en snus for. Jeg har her i dag fremhævet, hvad der er i vejen med ruinerne efter Bådsmadsstrædes kaserne. Det er det problem, jeg har rejst, og det er det, jeg har rejst rundt omkring i landet.

Men all right, når hr. Gert Petersen selv på christianitternes vegne lægger ud, så lad mig give svaret. Hvordan er befolkningen blevet oprørt? Det er den blevet, når christi-

anittergruppen Solvognen besætter Radiohuset iklædt NATO-uniformer, det er den blevet, når christianitterne som julemænd besætter et stormagasin og begynder at dele bøger ud for at bevise svagheden ved det privatkapitalistiske system osv. Det er christianitterne selv, der har søgt at forarge og vise, hvordan dette rådne kapitalistiske samfund ikke duede. Derved har man pådraget sig mange menneskers had osv., ikke mit, jeg elsker at have nogle, der viser nøjagtig, hvor de står, så er det meget nemmere for mig at påpege, hvor tåbeligt det ville være, hvis man overlod til sådan nogle kanutter at have med statens og kommunernes anliggender at gøre.

Men all right, det er jo spild af krudt alt sammen. Om lidt vil forsvarsministeren kunne konstatere, at et stort flertal i dette folketing har afvist ministerens forespørgsel om, hvorvidt der ville være flertal for i dette ting at følge den mildere linje, som Københavns kommune har givet mulighed for, så hvorfor så alle disse ord?

Bertel Haarder (V):

Mange har spurgt og med god grund, hvorfor politikere og christianitter dog ikke kunne blive enige om at indgå et lovligt lejemål med garanterede betalingsfrister, opsigelsesvarsler osv., sådan som man vistnok har kendt det fra andre bygninger, der midlertidigt står tomme før nedrivning eller restaurering. Man kunne have tænkt sig, at Christianias mange velhavende venner og foreningen Støt Christiania havde tilbudt at indgå i et sådant lovligt og gensidig forpligtende lejemål. Det karakteristiske er bare, at det er der ingen som helst på Christiania, som overhovedet har villet høre tale om. Per Løvetand og andre har tværtimod erklæret, at de ikke ville forhandle om noget sådant, og at de ikke ville forhandle om noget som helst. Og alle de mange skrivende og talende venner af Christiania, hvad har de gjort andet end netop at skrive og tale? Intet konstruktivt oplæg, som kunne få nogen herinde til at ændre deres beslutning.

Jeg tror, eftertiden vil sige om dem, at de talte og skrev, men de ville ikke røre en finger til handling, og derfor synes heller ikke jeg, at der har været nogen som helst anledning til, at folketinget og herunder jeg selv kunne ændre beslutningen fra i fjor.